

de danske Mænd og Kvinder, spredte over hele Unionen, med Anmodning om at tiltræde Komiteen for at få dannet så mange Local-Komiteer som muligt til Indsamling af Bidrag.

Bidrag modtages af enhver af os Undtagne samt af Hovedstadsforen, Hr. Frode C. W. Rasmussen, 160 Fifth Avenue, New York.

New York, Marts 1906.

Dansk-Amerikansk Statue Bond.
Hovedomite:

Karl Mathiesen, President,
Pres. New Jersey Terra Cotta Co.,
Newark N. J.

Jacob A. Riis, Vice-President,
Richmond Hill, L. I.

Frode C. W. Rasmussen, Kass.
Nambush Glass & Decorative Co.,
160 Fifth Ave., New York.

C. Rasmussen, Sekretær,
Pres. C. Rasmussen Publ. Co.,
Minneapolis, Minn.

Konsul C. F. Currie,
dansk Konsul Kentucky, Ohio, Penn.,
Louisville, Ky.

Pastor Adam Dan,
dansk luthersk Præst, Chicago, Ill.

A. Dahlstrøm,
Overpræsident De jammensluttede
danske Foreninger af Amerika,
Nacine, Wis.

M. Holst,
Redaktør "Dann," Cedar Falls, Ia.

Pastor G. B. Christiansen,
President Den fore. danske ev.-luth.
Kirke i Amerika,
Audubon, Ia.

Dr. F. E. Kjærbye,
Læge, Fresno, Cal.

* * *

Gjærtstrijs. Sånt vi vel mindes, at der i den senere Tid er gjort Opraab her i Bladet om Bidrag i flere Retninger — til de hungeridende Japanere, til Sanitoriet i Colorado, til de nødslidende Diakoniseanstalter i Rusland og til en Sølvtrans til Kong Christians Baare, alle sammen værdige vjemed — saa lan vi dog ikke se underledes paa ovenstående, end vi maa anbefale og støtte Komiteens Henstilling. Vi vil dog ikke undlade at henstille det Spørgsmål til de to Komiteer, om ikke de fundenes om et, saa vi ikke skulle indsamle haade til Krans og Statue. Vi foretrækker nu langt den sidste Henstilling om Rejsning af en Statue, fortig ogfædt Det Træk i den, at Måndsmærket skal modelleres af en dansk-amerikansk Kunstner, støbt i Amerika og rejst paa et Højtstykke af amerikansk Granit. Thi hvad end Paastønnelsen af Kong Christian løb, saa burde den bare Præg af dem, der sender den — være dansk-amerikanist. Det Træk savnede vi i Henstillingen angaaende Sølvtransen. Lad os samle os om den sidste Henstilling.

Der er intet nævnt om Summen, der skal støbes hen imod at samle.

Tanten maa vel da være, at man skal yde fri, enhver efter Enne og Sindelaa, og saa bestemmes Statuens Kostende efter det, der indkommer.

Der omfendes Opraab til alle danske Præster om at lade optage Rosset i alle Søndagsstoler Søndag den 8. April, Kongens 88aare Rødselsdag. Hvis enhver Søndagsstole findes støtte 88 Cent, figes der, vilde det være en god Hjælp og en Start.

Vi skal saa blot fige til Slut, at vi er villig til at samarbejde med Komiteen ved at modtage, hvilte for og indhente Bidrag til Statuen. Red.

har ikke stor Brug for Kirken, og det er desværre mange Steder altfor sandt.

Bed et Kredsmede forrige Aar som jeg til at tale med en gammel Broder, som sikkert var en troende Mand. Blandt andet kom vi til at tale om den lutheriske Kirkes Fremtid her i Amerika under vores fristelige Forhold. Jeg spurgte ham nemlig om, hvorledes Ungdommen stod overfor Kirken i hans hjemnavn, om de unge tog Del i Menighedsarbejdet. Vel, siger han, der er entset af de unge, som flittig søger Kirken og yder ogsaa deres Størst til Menighedens Udgifter, men de er fun faa. Ja, siger jeg, jaaledes er det ogsaa hos os og vel nærmest i de fleste Menigheder. Ja, desværre, fuldede vor gamle Broder og sagde, at han troede, at Forældrene havde ikke saa lidt Ansvar i den Retning. Thi selv om Forældrenes elster Guds Kirke og Menighed, er der sikkert mange, som ikke stønner rigtig paa deres Børns tristlige Fremtid; thi jeg troer, at hvis Forældrene har Børnenes virkelige Gavn for Øje i den Retning og Kærlighed opmuntrede dem til et sige, som man siger, de lufte Steider og tillige at slutte sig til Guds Menighed, det vilde sikkert have en stor Indsyndelse paa Ungdommen.

Jeg har fire Sønner, som nu er voksne; de to er gift og har deres eget Hjem, de, der ikke er gift, hjælper mig paa Farmen, paa de Tider jeg har Brug for dem, og den Tid, jeg kan undvære dem fra Hjemmet, arbejder deude for fremmede, saa fremt der er Arbejde at faa. Nu med Hensyn til det tristlige, da jegede jeg for, efterhaanden som mine Børn votsede op, at faa dem med i Menighedsarbejdet, og i den første Tid betalte jeg deres Bidrag til Menigheden; men da der saa blev Lejlighed til for dem at rejse ud paa Arbejde da maaatte de selv betale deres Udgifter til Menigheden, og jeg gav dem altsid den Fortaning med paa Vejen, naar de rejste ud paa Arbejde, at saaerne der var Anledning, maaatte de ikke forsvinde Kirken, og det er mig da en Glæde at se, at de alle vedbliver at tage Del i Menighedslivet.

Nu, den Fremgangsmaade, vor gamle Broder anvedde overfor sine Børn for at faa dem med i Menigheden, især ved at betale for dem fra Begyndelsen, er sikkert prisværdig og et stort Eksempel for andre. Hertil ligger nu en Test hos mange, der har brug for Guds Ordet. Pastor Gersten, Hutchinson, hente ved Herrernes Bord. Søndag Formiddag i Landmenighederne.

Bed Højmessegudstjenesten i Owatonna prædikede Pastor Lang, Steenv Ene, og vor Dæsformand, Pastor Gersten, Hutchinson, hente ved Herrernes Bord. Søndag Formiddag talte Pastor O. N. Olsen, Albert Lea, med særlig Hensigt til de mange unge, som deltog i Kredsmedet og Pastor Gersten skittede Mødet.

Om Aftenen Kl. 7 slog after en Del, som havde været hindret om Arbejdet, og derved overlader Atbedet i Hjemmet til deres gamle Forældre. Saaledes er det i alt Falde mange Steder. En anden Grund kan selvstændig være, at Forholdet mellem Forældre og Børn er ikke, som det burde og skal være, og hvad her flettes er indbydes Kærlighed.

Hvad det nu angaaer med Sparomfænighed overfor Børnene, kan der maaft ogsaa være de Forældre, som er vel øfste i den Retning, saa Børnene kan faa næsten alt, hvad de peger paa. Til Maade er jo altting godt, som man siger. Børnene skalde jo ikke opdrages hverken til Ødelæggelse eller Gerighed.

Angaaende at faa de unge til at tage Del i et fristligt Menighedsarbejde da har en fortig Opmuntring og Paamindelse saavel fra Præst og Menighed som fra Forældre sin store Betydning.

En Lægmand.

Fra Nedsmødet i Owatonna, Minn.

Som Herren Fordum forbarmede sig over de mange, der slog Kreds om ham derude i Orten, saa forbarmede Herren sig ogsaa over vor Kredsmede. Herrens Maade og Befænklede var over den iste lille Skare, som fra Dag til Dag samledes i Menighedens smutte Kirke, hvor vi erfede: "I Herrens Hus er godt at bo", og hvor det opfyldest: "De skulle mødes af dit Hules Bede, og du skal give dem at drille af den Ligheds Bøl" (Salm. 36, 9). Og det var os en hjerlig Menighederne, at den unge Slægt

des fra nær og fjern, indtil Kirken Søndag Aften var pættende fuld af Mennester.

Med Undtagelse af to var alle Reedens Præstet til Stede og desuden Missionærerne: S. P. Svendsen og P. Clausen.

Der var tilstødende fra Hutchinson, Minneapolis, og Northfield og fra Albert Lea var til sidst iste mindre end 65 til Stede.

Mødet holdtes som befængtjort fra den Øde til den 11e Marts.

Oprindeligt tænkte man fun på at have Møde Torsdag, Fredag og Søndag — men paa Grund af den gode Deltagelse i Møderne besluttedes det at ogsaa hos os og vel nærmest i de fleste Menigheder. Ja, desværre, fuldede vor gamle Broder og sagde, at han troede, at Forældrene havde ikke saa lidt Ansvar i den Retning. Thi selv om Forældrenes elster Guds Kirke og Menighed, er der sikkert mange, som ikke

stønner rigtig paa deres Børns tristlige Fremtid; thi jeg troer, at hvis Forældrene har Børnenes virkelige Gavn for Øje i den Retning og

Kærlighed opmuntrede dem til et sige, som man siger, de lufte Steider og tillige at slutte sig til Guds Menighed, det vilde sikkert have en stor Indsyndelse paa Ungdommen.

Jeg har fire Sønner, som nu er voksne; de to er gift og har deres eget Hjem, de, der ikke er gift, hjælper mig paa Farmen, paa de Tider jeg har Brug for dem, og den Tid, jeg kan undvære dem fra Hjemmet, arbejder deude for fremmede, saa fremt der er Arbejde at faa. Nu med Hensyn til det tristlige, da jegede jeg for, efterhaanden som mine Børn votsede op, at faa dem med i Menighedsarbejdet, og i den første Tid betalte jeg deres Bidrag til Menigheden; men da der saa blev Lejlighed til for dem at rejse ud paa Arbejde da maaatte de selv betale deres Udgifter til Menigheden, og jeg gav dem altsid den Fortaning med paa Vejen, naar de rejste ud paa Arbejde, at saaerne der var Anledning, maaatte de ikke forsvinde Kirken, og det er mig da en Glæde at se, at de alle vedbliver at tage Del i Menighedslivet.

Nu, den Fremgangsmaade, vor gamle Broder anvedde overfor sine

Børn for at faa dem med i Menigheden, især ved at betale for dem fra Begyndelsen, er sikkert prisværdig og et stort Eksempel for andre.

Hertil ligger nu en Test hos mange, der har brug for Guds Ordet. Pastor Gersten, Hutchinson, hente ved Herrernes Bord. Søndag Formiddag i Landmenighederne.

Bed Højmessegudstjenesten i Owatonna prædikede Pastor Lang, Steenv Ene, og vor Dæsformand, Pastor Gersten, Hutchinson, hente ved Herrernes Bord. Søndag Formiddag talte Pastor O. N. Olsen, Albert Lea, med særlig Hensigt til de mange unge, som deltog i Kredsmedet og Pastor Gersten skittede Mødet.

Om Aftenen Kl. 7 slog after en Del, som havde været hindret om Arbejdet, og derved overlader Atbedet i Hjemmet til deres gamle Forældre. Saaledes er det i alt Falde mange Steder. En anden Grund kan selvstændig være, at Forholdet mellem Forældre og Børn er ikke, som det burde og skal være, og hvad her flettes er indbydes Kærlighed.

Hvad det nu angaaer med Sparomfænighed overfor Børnene, kan der maaft ogsaa være de Forældre, som er vel øfste i den Retning, saa Børnene kan faa næsten alt, hvad de peger paa. Til Maade er jo altting godt, som man siger. Børnene skalde jo ikke opdrages hverken til Ødelæggelse eller Gerighed.

Angaaende at faa de unge til at tage Del i et fristligt Menighedsarbejde da har en fortig Opmuntning og Paamindelse saavel fra Præst og Menighed som fra Forældre sin store Betydning.

En Lægmand.

Naar De sender efter Venner eller reiser til Gamle Landet

Kom ihu den gamle paalidelige

Vor Fader, Vor for hvad vi fandt i dine Helligdomme,

og Vor for Aandens dyre Pant

paa hvad der end stal komme;

O sed i Troens Lin os frem

ved Ordeis Lys, at vi vort Hjem

i Himmerig kan finde!"

L. H. Kjæller, Sel.

Efterhånden blevet

Det næste er der mange Slandinauer der har ført Land ved Can-

ning, 18 Mil Øst for Pierre.

Før 10c. hentes Kort og Pris-

ter, o.s.v.

ANKER & BECK,

Real Estate Dealers and Colonizers,
Gov. Land Office Bldg.,
Pier c. So. Dakota

Efterskriven hvert Dredag.

Salmebog A

I fint poseret Kalvestindsbind,

Kulsten falder i brune Farver, spejls-

blant, Kulster i varierende harmoni-

Smag og fin Uprudning. Pris: i

bøjlig Bind \$3.80; i polstret Bind

\$4.00.

Salmebog B

I fint glat Kalvestindsbind, —

Samme Bind som 11a, lidt for-

stellig Forstring. — Pris: \$2.60.

NR. 117

Denne Salmebog er indbundet ef-

ter det almindelig tendte engelsk-ame-

ricanske Moniter "devinity circuit

binding", Overfaldsbind, et Baand

omkring, los Ring. Tydelig Chagrin.

Særliges stort og solidi indbund, med

Ordet Salmebog i Guld og

blank Forstring i det øverste

Hjørne paa Forbinden, et fin Line omkring

Kanten, bøjlig Bind. — Pris: \$2.80.

NR. 118

I fint glat Kalvestindsbind, —

Samme Bind som 11a, lidt for-

stellig Forstring. — Pris: \$2.40.

NR. 119 A

I fint tykt Marotto, polstret Bind,

med Ordet Salmebog i Guld paa

Ryggen og Forbinden, samt en fin

Blomst i blant Forstring paa Forbinden, et fin Line omkring

Kanten. — Pris: \$2.80.

NR. 120 B

Den samme Bog i samme Bind,

med mørkerødt "dark wine color".

NR. 121

I fint tykt Sælstdind, bøjlig

Bind, Ordet Salmebog paa Ryggen

og Forbinden, samt en fin

Blomst i blant Forstring paa Forbinden, et fin Line omkring

Kanten. — Pris: \$2.80.

NR. 122

I fint tykt Sælstdind, bøjlig</